

— Gosp. Peter Petruzzi, večletni profesor na Ljubljanski gimnaziji, je v pokoji na Dunaji 88 let star umrl.

— Iz uradne „Laibacherice“ smo izvedeli, da je c. k. deželna sodnija v Ljubljani potrdila zasego 36. lista „Novic“ in sicer zato, ker je v sestavkih: „Raznotere opazke narodnega humorista o Bosniški ustaji“ in „Pogled na Turško bojišče“ našla pregrešek zoper javni mir in red po §. 300. in 305., v sestavku iz Ljubljane: „Čem več krvi“ pa hudodelstvo motenja javnega miru po §. 65. lit. a. kaz. zak.

— (Darovi za kristjanske ubežnike iz Bosne in Ercegovine): P— 1 zlat.

Dve naprejšnji naznanili.

* *Naprejšnje naznanilo živinorejcem na Kranjskem.* Da se naši živinorejci vedó pripraviti na nakup goved, ki jih bo družba kmetijska iz državne subvencije kupila in potem za polovico te cene domačim gospodarjem prodala, se jim za zdaj naznanja, da ta licitacija bode prvi teden prihodnjega meseca oktobra — v Kranji rdeče (Belanske in Pincgavske), v Postojni pa sive (Muriške). Ali bo zdaj tudi na Dolenskem kje prodaja, ni še gotovo. Dan pa, kdaj da bo licitacija, se bode naznanil drugi pot.

* *Naprejšnje naznanilo začetka kovaške in živinozdravniške šole v Ljubljani.* — Da se stariši ali pa sosese, ki hočejo prihodnje šolsko leto poslati kakega mladenča v to šolo, vedó pripraviti na to poslanje, se jim s tem dá na znanje, da je začetek šole prvi teden po vseh Svetih. Oglasi za vstop se sprejemajo pa že poprej v pisarnici te šole na spodnjih Poljanah, kjer se tudi vse drugo zvé, kar kdo zvedeti želi.

* *Gospodje predstojniki kmetijskih podružnic* se vljudno prosijo, naj ne odlašajo dalje poslanja letnih doneskov udov družbe kmetijske.

Centralni odbor družbe kmet. v Ljubljani.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Delegaciji ste svoje delo pričeli 21. dne t. m. Videli bomo, kako bosta letos pela ta dva zvoná.

— Ogerski zbor je zato precej hitel z rešitvijo adrese, da so njegovi delegati mogli na Dunaj. Magjarska stranka je v adresini razpravi od strani slovanke slišala marsikako grenko resnico, ki je Dunajsko novo „Presse“ tako v oči zbudila, da je zakričala: „Slovani naj ponižno prosijo, ne pa se grozijo, če hočejo kaj doseči od Nemcev in Magjarov.“ Ni tedaj čuda, da gledé na nasvete, ki sta jih o osnovi adrese v klubu liberalne stranke brez vspeha stavila Mrazović in Ožegović, „Obzor“ pravi: „Ovako treba, da se naši zastopniki korenito ozdravijo krivega upanja, da se z Magjari more ljudski živeti.“

Iz Trsta. — Prečastiti biskup gosp. dr. Dobrila, poslavitvi se od škofije Poreške 20. dne t. m., prevzame prihodnjo nedeljo svoje novo vladikovanje v Trstu.

Na Turškem bojišču je bilo pretekli teden zeló živahno. Pooblaščenci Evropskih diplomatov so si mnogo prizadeli dovršiti svoje naloge, a opravili niso nič. To je bilo že naprej vedeti. Ustajniških vodij ni bilo ne v Mostar, ne v Trebinje k razgovoru; odgovor njihov na vabila je bil kratek pa krepek ta: „Turkom se ne vdamo živi, diplomaciji pa nič kaj ne upamo.“ Tedaj je posredovanja konec, odločiti ima le še orožje. — Kazalo je, kakor da bi se bila vsa reč ustajnikom na bolje

obrnila. Ruski listi so pisali ustajnikom prijaznejše in v Petrogradu so jeli nabiranje darov kar na debelo; al zagrinjalo se je vzdignilo in če je podoba, katero je odkrilo, prava, žalostno za ustajnike, če prav sami povsod vrlo napredujejo. Hrvaški listi namreč govore o Rusiji, da se na njo ni več zanašati, še manj ko na Francosko. Nasledki te malomarnosti Ruske se kažejo najprej v Srbiji, na katero so se ustajniki zanašali. Ne rečemo, da med narodom ni navdušenosti za vojsko, al skupščina je sprejela z večino 21 glasov adreso do kneza Milana, v kateri pripušča njemu določbo: boj ali ne, Turška vlada je tudi že prašala v Belemgradu, če misli Srbija držati se neutralno ali ne. Odgovor na ta vprašanje še menda ni došel v Carigrad. — Črnagora je po vsem, kar se sliši, bolj vnetá za vojsko in ako bi knez Milan sabljo potegnul proti Turku brž bi bil Nikica na njegovi strani; to je povedal tudi deputaciji ustajnikov ter jih odpravil z opombo, naj le še par dni počakajo. Menda je hotel zvedeti, kaj bo Srbska skupščina sklenila, kajti na svojo roko on res ne more vojske pričeti. — Med tem cincanjem vhaajo Turške čete čez mejo na Srbsko in napadajo Srbe; dva so vjeli in jima glavi odsekali, dva pa celó živa na kol nataknili. Če pri vsem tem knez Milan miren ostane in diplomatizira — ž njim vred Nikica — čemu bi potem Evropska diplomacija, katere ogenj v Ercegovini in Srbiji nikakor ne peče, stopila na noge in šla z orožjem gasit! — Begunov prihaja čedalje več iz ustajniških dežel. Število njihovo je že nad 100.000 glav. V Črnigori jih je okoli 30.000, nekaj v Srbiji, vsi drugi pa na Avstrijski zemlji. To so veči vdarci za Turke, kakor oni, katere dobivajo z orožjem od ustajnikov. Če prebivalci popusté domovino, domače ognjišče in vse, kar so imeli, je sila, kateri uhajajo, gotovo grozovita in to utegne zbuditi milovanje vsega omikanega sveta ter spraviti Evropsko diplomacijo v zadrege bolj, ko zmage Turkov ali pa ustajnikov. Nekaj se bo moralo storiti za te trpine, da bodo vsaj mogli živeti. — Kako se Avstrija obnaša v tej zadevi, tega gledé na tiskovno svobodo ne smemo pretresati. Povemo pa, da je prepovedala Turkom oboroženim stopiti na Avstrijska tla, kar veljá menda onim trem Turškim ladijam, ki so prijadrale z vojaki in orožjem do Kleka. „N. Fr. Presse“ in drugi „turški“ listi pa še vedno razsajajo po svoji navadi zoper uboge ustajnike.

Iz bojišča prihajajo neprenehoma novice o velikanskih vspehih ustajnikov, ki se bojujejo levom enako in premagujejo po dvakrat, trikrat večje Turške čete. Trije oddelki, ki so pod poveljem Nedjib paše imeli donesti živež v Trebinje, so s pašo vred kar zginiti, ravno tako za njimi poslani pozveduhi. Kaj se je ž njimi in s pašo zgodilo, se ne vé. Trebinje so ustajniki zopet zajeli in oblegli, pretrgavši zvezo med Mostarom. Po tem vspehu jim je bilo celó mogoče, napraviti zvezo in združiti se s četo popa Žarka, vodje Bosniških ustajnikov, ki je silil proti jugu. Ker so tedaj oboji ustajniki v zvezi med sabo, je gotovo, da se je upor silno raztegnil in je vsa zapadna stran Bosnije v orožji. Pa tudi vzhodna stran se je vzdignila, tako da je skoro čez vso Bosnijo upor razširjen. Turki ne morejo vse svoje vojne moči navaliti v Bosnijo in Ercegovino, ker se bojé upora tudi v Albaniji, in Rumuniji nič kaj ne upajo. Brez dvoma bi Bosnjake in Ercegovince brž zadušili, ako bi bili gotovi, da ti in posebno Srbija in Črnagora ne mislijo na vojsko. Če bodo tedaj ustajniki zopet potlačeni pod Turški jarm, kdo bo tega največ kriv? Srbi in njihov knez Milan. To je misel ne le vseh Slovanov, ampak misel vse Evrope.